

Sygn. akt VI GC 374/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **F. G.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda F. G. kwotę 1 387,51 złotych (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda F. G. kwotę 599,38 złotych (pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda F. G. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 3 192,94 złotych (trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 374/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04 sierpnia 2016 roku powód F. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 10 251,46 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowana zleciła powodowi naprawę uszkodzonego pojazdu, powód wynajął jej także pojazd zastępczy za kwotę 13 948,20 złotych (36 dni po stawce w kwocie 315 złotych) oraz świadczył usługę holowania pojazdu za kwotę 270 złotych.

Na kwotę dochodzoną niniejszym postępowaniem składają się kwoty: 7 453,80 złotych z tytułu pozostałych kosztów najmu pojazdu zastępczego, 2 681,41 złotych z tytułu pozostałych kosztów naprawy pojazdu i 116,25 złotych z tytułu pozostałych kosztów holowania pojazdu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5355/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż wypłacone odszkodowanie w kwocie 33 866,86 złotych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki oraz zakwestionował użycie do naprawy pojazdu części nowych oryginalnych, a w odniesieniu do najmu pojazdu zarówno okres najmu, jak i jego stawkę. Nadto pozwany wskazał, że nie ma podstaw do zwrotu kosztów wykonania kalkulacji przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 października 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do T. H..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

T. H. zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu F. G., który prowadzi (...) kategorii przyznanej przez (...) Izbę Rzemieślniczą Małych i Średnich Przedsiębiorstw z siedzibą w G..

W dniu 07 grudnia 2015 roku z tytułu naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) F. G. wystawił T. H. fakturę numer (...) na kwotę 19 941,50 złotych brutto uwzględniającą dotychczas wypłacone przez ubezpieczyciela tytułem zaliczki kwoty odszkodowania.

faktura – k. 14 akt, kalkulacja naprawy – k. 17-23 akt, zaświadczenie – k. 13 akt, faktury – k. 58-59 akt, faktury – k. 120-123 akt

W dniu 07 grudnia 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przez okres 36 dni F. G. wystawił T. H. fakturę numer (...) na kwotę 13 948,20 złotych brutto (według stawki w kwocie 315 złotych netto).

faktura – k. 16 akt

W dniu 22 grudnia 2015 roku z tytułu holowania pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) F. G. wystawił T. H. fakturę numer (...) na kwotę 270 złotych brutto.

faktura – k. 15 akt

T. H. zawarła z F. G. cesję praw do odszkodowania obejmującego zwrot kosztów naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a także m. in. zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego i zwrot kosztów holowania pojazdu.

umowa – k. 12 akt, zawiadomienie o cesji wierzytelności – k. 25 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu w łącznej kwocie 33 866,86 złotych brutto, z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 6 494,40 złotych brutto przyjmując

okres 32 dni i stawkę w kwocie 165 złotych netto za dobę najmu pojazdu oraz z tytułu kosztów holowania kwotę 153,75 złotych brutto.

pismo – k. 63 akt szkody

Konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 19 października 2015 roku wynosił kwotę 35 138,12 złotych brutto.

Naprawa pojazdu przy użyciu części innych niż nowe oryginalne nie pozwalała na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 19 października 2015 roku. Przeprowadzone oględziny wskazują, że do przeprowadzenia naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zastosowane zostały części nowe oryginalne.

Z uwagi na przeprowadzenie badań nieniszczących nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, czy dokonano wymiany wzmocnienia czołowego oraz wzmocnienia bocznego, czy też naprawy tych elementów.

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 19 października 2015 roku wynosił 32 dni.

Uszkodzony pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do grupy pojazdów terenowo – rekreacyjnych z segmentu C.

Wynajęty pojazd marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy wyżej klasy pojazdów, tj. do grupy pojazdów terenowo – rekreacyjnych z segmentu E.

Na terenie miejscowości L. i okolic najem pojazdu powyższego typu oferował jedynie F. G..

Zakłady naprawcze z terenu L. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych o klasie porównywalnej do pojazdu uszkodzonego stawki w kwocie od 160 złotych netto do 250 złotych netto za dobę.

Zastosowana stawka za holowanie pojazdu jest stawką rynkową.

opinia biegłego sądowego K. K. – k. 72-105 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego K. K. – k. 129-135 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego K. K. – k. 138-141 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej K. K., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody, a także po dokonaniu oględzin przedmiotowego pojazdu, ustalił konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 19 października 2015 roku, uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas jego naprawy, a także stawki dobowe najmu pojazdu zastępczego zbliżonego parametrami do pojazdu uszkodzonego stosowane przez warsztaty i wypożyczalnię w okresie likwidacji szkody, jak i uzasadniony koszt holowania pojazdu.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Mając na względzie powyższe, Sąd podzielił słuszność zarówno założeń, jak i wniosków biegłego sądowego w całości opierając się na opinii przy rozstrzygnięciu kwestii spornych w sprawie, w szczególności podzielając wniosek biegłego sądowego, że w kosztach naprawy pojazdu uwzględnić należało koszt wymiany wzmocnienia czołowego oraz wzmocnienia bocznego, mimo, że z uwagi na przeprowadzenie badań nieniszczących nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, czy dokonano wymiany wzmocnienia czołowego oraz wzmocnienia bocznego, czy też naprawy tych elementów. Sąd miał bowiem na uwadze, że jak wynikało z opinii biegłego sądowego jedynie użycie części nowych oryginalnych pozwalało na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 19 października 2015 roku, w konsekwencji czego ewentualna naprawa tych elementów nie stanowiłaby naprawienia w tym zakresie w pełni szkody.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód F. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 10 251,46 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu pozostałej kwoty odszkodowania za naprawę pojazdu, zwrotu pozostałej części kosztów holowania pojazdu i zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie zarówno kosztów naprawy pojazdu, jak i okresu najmu oraz stawek za najem pojazdu.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 19 października 2015 roku, jak również zakres czynności naprawczych, jakie należało wykonać.

Sporna była wysokość kosztów naprawy, a także wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego (sama zasadność najmu pojazdu zastępczego nie była kwestionowana) oraz wysokość kosztów holowania pojazdu.

Dokonując dalszych rozważań wskazać należy, iż zasada ta jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ma przepis art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według

cen występujących na lokalnym rynku, zaś na sumę odszkodowania składają się przede wszystkim koszty przywrócenia pojazdu do stanu technicznego sprzed wypadku ustalone według części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2002 roku, sygn. akt V CKN 1273/00, LEX numer 55515).

Koszty naprawy samochodu można zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyłącznie gdy odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Należy przy tym podkreślić, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wskazać w tym miejscu należy, iż każdy zakład naprawczy stosuje stawki ustalone indywidualnie, które wynikają z ponoszonych kosztów i ustalenia cen na takim poziomie, by móc utrzymać firmę, przy czym koszt ten zależy od wielu elementów takich jak np. położenie firmy, podaży usług, dzierżawy pomieszczeń. Nie ma zatem żadnych podstaw do tego, by uznawać tzw. stawki przeciętne, czy w jakikolwiek sposób uśrednione.

Jak wynika z treści opinii biegłego sądowego K. K. naprawa uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przy użyciu części innych niż nowe oryginalne nie pozwalała na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 19 października 2015 roku. Przeprowadzone zaś przez biegłego sądowego oględziny wykazały, że do przeprowadzenia naprawy przedmiotowego pojazdu zastosowane zostały części nowe oryginalne, przy czym wątpliwości biegłego sądowego wzbudziły dwa elementy – wzmocnienie czołowe oraz wzmocnienie boczne z uwagi na oświadczenie zakładu naprawczego, że dokonano wycięcia masy nałożonej przez producenta pojazdu oraz że po przeprowadzonej naprawie ponownie masę tę naklejono. Jednocześnie jednakże biegły sądowy wskazał, że z uwagi na przeprowadzenie przez niego badań nieniszczących nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, czy dokonano wymiany wzmocnienia czołowego oraz wzmocnienia bocznego, czy też jedynie naprawy tych elementów, przy czym jak podkreślił biegły sądowy – nigdy żadna naprawa elementów pojazdu nie przywróci w pełni jego cech pierwotnych.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, w kosztach naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uwzględnić należało także koszt wymiany na nowe oryginalne elementy w postaci wzmocnienia czołowego oraz wzmocnienia bocznego, skoro ich naprawa nie dawałaby przywrócenia stanu pojazdu do stanu sprzed szkody. W tej sytuacji konieczny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 19 października 2015 roku wynosił kwotę 35 138,12 złotych brutto. Pozwany wypłacił tytułem pokrycia kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu łącznie kwotę 33 866,86 złotych brutto, a zatem odnośnie zwrotu kosztów naprawy pojazdu żądanie powoda było zasadne w zakresie kwoty 1 271,26 złotych (35 138,12 złotych – 33 866,86 złotych).

W ocenie Sądu za uzasadnione uznać należy także domaganie się przez powoda F. G. kwoty 116,25 złotych z tytułu zwrotu pozostałej części kosztów związanych z holowaniem pojazdu uszkodzonego na trasie C. – K. – C. wraz załadunkiem i rozładunkiem, jak bowiem wynikało z opinii biegłego sądowego zastosowana przez powoda stawka za tę usługę była stawką rynkową.

Odnosząc się natomiast do żądania w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że przywołany powyżej przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że szkoda majątkowa może wyrażać się w braku możliwości korzystania z określonej rzeczy, np. samochodu. Jeżeli więc poszkodowany ponosi w związku z tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, które były konieczne, to mieszczą się one w pojęciu szkody podlegającej wyrównaniu przez ubezpieczyciela.

Zasada pełnej kompensacji szkody przemawia więc za przyjęciem stanowiska o obowiązku zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych, tj. niezbędnych do czasowego używania zastępczego środka komunikacji w

związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia. Przy czym odszkodowanie należy się tylko w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Będzie to więc odszkodowanie, które należy przyznać za taki czas, jaki odpowiada okresowi pomiędzy dniem wyrządzenia szkody a dniem naprawienia pojazdu, biorąc pod uwagę wszelkie technologiczne uwarunkowania związane z jego przywróceniem do stanu poprzedniego oraz z przeprowadzeniem postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie była sporna. Opierając się zaś na opinii biegłego sądowego, uznać należało, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego wynosił 32 dni i w tym zakresie opinia biegłego sądowego nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odnosząc się do stawek najmu pojazdu zastępczego, to Sąd miał na uwadze, że jak ustalił biegły sądowy uszkodzony pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do grupy pojazdów terenowo – rekreacyjnych z segmentu C, zaś wynajęty pojazd marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy wyżej klasy pojazdów, tj. do grupy pojazdów terenowo – rekreacyjnych z segmentu E. W tej sytuacji zasadne było uwzględnienie stawek za najem pojazdu zastępczego należącego do klasy pojazdu uszkodzonego, przy czym zakłady naprawcze z terenu L. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych tego segmentu (tj. klasy C) stawki w kwocie od kwoty 160 złotych netto do kwoty 250 złotych netto za dobę najmu, co oznacza, że stawka zastosowana przez powoda (315 złotych netto) nie była stawką rynkową. Za taką zaś stawkę uznać należy stawkę zastosowaną przez pozwanego, tj. stawkę w kwocie 165 złotych netto.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia kwoty 7 453,80 złotych z tytułu zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących różnicę między kosztem najmu określonym na fakturze numer (...) w kwocie 13 948,20 złotych brutto (36 dni według stawki w kwocie 315 złotych netto) a kwotą wypłaconą z tego tytułu przez pozwanego, tj. kwotą 6 494,40 złotych (32 dni według stawki w kwocie 165 złotych netto).

Mając na uwadze uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynoszący w niniejszej sprawie 32 dni oraz uznając stawkę za najem pojazdu w kwocie 165 złotych netto za stawkę rynkową, celowy i uzasadniony koszt najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie wyniósł kwotę 6 494,40 złotych brutto, która to kwota została już w całości zwrócona powodowi, a zatem jego żądanie odnośnie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w pozostałym zakresie nie było zasadne.

Uwzględniając powyższe należało uznać, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany jest do zwrotu powodowi F. G. pozostałej części odszkodowania w kwocie 1 387,51 złotych brutto (tj. kwotę 1 271,26 złotych brutto tytułem zwrotu pozostałej części kosztów naprawy oraz kwotę 116,25 złotych brutto tytułem zwrotu pozostałej części kosztów holowania) i w tym zakresie żądanie pozwu było zasadne. Wobec tego Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda F. G. kwotę 1 387,51 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 lutego 2016 roku do dnia zapłaty (wartość odszkodowania w kwocie brutto nie była kwestionowana przez pozwanego, podobnie jak termin naliczania odsetek).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 13,53%, a pozwany w 86,47%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 4 430 złotych (opłata od pozwu – 513 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 2 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 500 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 3 692,54 złotych (koszty zastępstwa procesowego

– 2 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 275,54 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 599,38 złotych (13,53% z kwoty 4 430 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 3 192,94 złotych (86,47% z kwoty 3 692,54 złotych), które to kwoty Sąd zasądził odpowiednio w punkcie III oraz w punkcie IV wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 12 marca 2018 roku